

Henryk Wiklak

Kocierzew Kościelny, woj. skierniewickie

Informator Archeologiczny : badania 18, 50

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

występowały w ramach czasowych B₂/C₁-C₂. Wydaje się, że nagromadzenie naczyń nastąpiło w stosunkowo krótkim okresie czasu, najprawdopodobniej odpowiadającym stadium C₁₆.

W humusie, w okolicach skupiska, znaleziono dwie brązowe zapinki A. V. 128 /B₂/C₁/, zalegające w oddaleniu od siebie, z pozostałościami sznurka na sprężynce.

3 niewielkie obiekty o nieokreślonym charakterze /zarysy w przybliżeniu owalne, wypełniska staroczarne, kształty w profilach nieregularne/, zawierające znaczne ilości węgla drzewnych, z dużym prawdopodobieństwem można traktować jako korzeniaki.

Materiały znajdują się w PMA.

Badania będą kontynuowane.

KISLAKI, gm. Tykocin
woj. białostockie
Stanowisko 2

patrz
neolit

KLYZOWA, gm. Drohiczyn
woj. białostockie
Stanowisko 12

patrz
wczesne średniowiecze

KOCIERZEW KOŚCIELNY
woj. skierniewickie

Muzeum Regionalne
w Brzezinach

Badania prowadził dr Henryk Wiklak. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest na piasznicy chłopackiej między współczesnym cmentarzyskiem katolickim a zabudowaniami magazynowymi Gminnej Spółdzielni. Ponieważ piasznica ma być zniwelowana, celem zwiększenia arealu ziemi uprawnej, WKZ w Skierniewicach podjął decyzję badań wykopaliskowych w zagrożonej niwelacją części obiektu.

Badania te na zagrożonych krawędziach piasznicy, poza dwoma słamkami naczyń glinianych, nie stwierdziły występowania zabytków.

Dokumentacja i zabytki znajdują się w Muzeum Regionalnym w Brzezinach.

Badania zakończono.

KOPYDŁOWO, gm. Wilczyn
woj. konińskie
Stanowisko 1

patrz
neolit

KOWALEWKO, gm. Oborniki
woj. poznańskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Ewa Rajkowska. Finansował WKZ w Poznaniu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z przełomu epoki brązu i żelaza.

Badania ratownicze koncentrowały się w najbardziej zagrożonej, południowej części cmentarzyska. Przebadano obszar o powierzchni około 270 m² /łącznie 475 m²/ i wyeksplorowano 78 grobów wyłącznie ciałopalnych, które zalegały na różnej głębokości, od 20 do 100 cm.

Wszystkie obiekty z tego cmentarzyska były grobami popielnicowymi. Większość z nich posiadała kamienne obstawy lub bruki o nieregularnym kształcie. Tylko w przypadku 3 grobów obstawa miała dość regularny kształt zbliżony do prostokąta. Kilkanaście obiektów nie posiadało żadnych obwarowań i nakryć kamiennych. W większości były w nim groby pojedyncze, tylko w 10 przypadkach wyposażono je w dwie lub trzy popielnice. Konstrukcja tych grobów była piętrowa. Obiekty nie tworzyły określonego porządku, chociaż usytuowane były stosunkowo gęsto.

W większości grobów odkryto znaczną ilość materiału ceramicznego. Sporadycznie występowały tylko obiekty z pojedynczym naczyniem-popielnicą. Ceramika była dość zróżnicowana. Oprócz form wazowatych wystąpiły garnki, misy, amfory, kubki, czepaki, dzbanki, jak również inne formy ceramiczne. Do najciekawszych należą: grzechotki w kształcie ptaków, wałki, gruszkowate, gliniany stoliczek, ptaszek oraz fragment dyszy odlewniczej.

W grobach odkryto również bogactwo zabytków metalowych. Wśród nich należy wymienić: sześcioramioną brązową szpilę brązową, zapinkę, zawieszkę brązową, długą w oprawie rogowej, brązową igłę, grociki, żelazny nóż.

Badania będą kontynuowane.